

NOVADNIEKS

OTRDĪEN,
1990. gada 28. augustā

PREIĻU RAJONA LAIKKRAKSTS

Nr. 102 [6106]
Maksa 3 kap.

LNKP rajona komitejas plēnums

Pagājuši jau trīs mēneši, kopš oficiāli pastāv Latvijas Neatkarīgās komunistiskās partijas rajona organizācija. Tas bijis grūts un sarežģīts laiks, kad nācās risināt daudzus organizatoriska rakstura jautājumus, izveidojot LNKP struktūras, noteikt darbības galvenos virzienus. Par to, kā veicies, ko izdevies izdarīt un kas vēl jāveic pirms LNKP otrā kongresa, LNKP rajona komitejas plēnumā, kas notika 22. augustā, informēja LNKP rajona komitejas valdes sekretāre Aina Pastore.

Patlaban rajonā izveidotas 30 LNKP pirmorganizācijas, kurās apvienojušies 250 partijas biedri. Kā jau to varēja paredzēt, Latvijas kompartijai sadaloties, daudzi vispār atstāja komunistu rindas. Tiesa, LKP rajona komiteja rēķina, ka LKP rindās rajonā palikuši 1500 biedri (pirms partijas sašķelšanās bija mazliet vairāk nekā 2000 komunistu). Tā varētu arī būt, ja LKP rajona komiteja savas partijas rindās joprojām ieskaita arī visus tos, kuri oficiāli nav uzrakstījuši iesniegumu par izstāšanos no PSKP. Un izrādās, ka tagad var neievērot pat PSKP Statūtus (daudzi LKP «piekritēji» jau mēnešiem ilgi nemaksā biedra naudu un nedarbojas nevienā pirmorganizācijā), lai gan vēl ne tik sen par tādu pārkāpumu bez liekām runām slēdza no PSKP ārā. Tātad, lai sabiedrībai parādītu, ka «mūsu ir daudz», bet LNKP — tā ir atkritēju saujiņa, var pārņemt arī «principus».

Tagad, kad organizatoriskais posms aizvadīts, LNKP organizāciju galvenais uzdevums, uzsvēra A. Pastore, ir pāriet pie konkrētas rīcības. Nu ir pilnīgi skaidrs, ka vārds «komunistiskā» partijas nosaukumā saglabāsies tikai līdz LNKP otrajam kongresam. Jo laikā, kad cilvēkiem drīz nebūs ko ēst, sludināt «gaišās nākotnes» idejas nozīmētu klaji melot. Tāpēc partija, nomainot nosaukumu (referendums pirmorganizācijās parādīja, ka lielākā daļa partijas biedru mūsu rajonā iestājas par nosaukumu «Latvijas Demokrātiskā partija», bet galīgi šo jautājumu izlems otrais kongress), izmainīs arī savus orientīrus: par tās galveno mērķi kļūs demokrātijas un sociālā taisnīguma nodrošināšana, mazturīgo cilvēku interešu aizstāvēšana, jo sevišķi — pārejot uz tirgus ekonomiku. Partija arī turpmāk konsekventi iestāsies par Latvijas Republikas neatkarības reālu atjaunošanu, pamatojoties uz 4. maija deklarāciju un ejot parlamentāro ceļu. LNKP kategoriski noraida pašreizējos uzbrukumus republikas Augstākajai Padomei un valdībai gan no kreisās, gan no labās puses. Tāpēc patlaban ir ļoti svarīgi izskaidrot cilvēkiem partijas nostādnes, otrā kongresa dokumentu projektus, īpašu uzmanību veltot cittautiešiem, kuru vidū mūsu centieni pēc brīvības un neatkarības radījuši gan bažas, gan arī nedrošību par rītdienu.

LNKP rajona komitejas plēnuma pieņēma lēmumu, kura cita vidū teikts:

- darba kolektīvos izskaidrot, ka Latvijas Republikas reālas neatkarības sasniegšanas galvenais ceļš ir Augstākās Padomes darbība. Plēnuma aicina visus rajona politiskos spēkus atturēties no alternatīvu varaš struktūru veidošanas;
- aktivizēt LNKP biedru — deputātu darbību visu līmeņu Tautas deputātu padomēs;
- pirmorganizācijās apspriest otrā kongresa dokumentu projektus, apkopot izteiktos priekšlikumus un iesniegt tos kongresa sagatavošanas komisijai.

Plēnumā izveidotas LNKP rajona komitejas trīs komisijas: politiskā, sociālekonomiskā un organizatoriskā darba. Aizklātā balsošanā plēnuma ievēlēja LNKP otrā kongresa delegātus: A. SEDVALDU (Līvānu eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca), D. JAUJU (kolhozs «Rožupe»), V. VALTERU (kolhozs «Zelta vārpa»), E. RUBINI (Līvānu 1. vidusskola), V. SPURINU (kolhozs «Dzintars») un A. PASTORI.

J. SALNA

Eiropā — pa Baltijas ceļu

1939. gada augustā Padomju Savienība un fašistiskā Vācija slepus lēma pasaules un tautu likteņus.

Ir 1990. gada augusts, un šīsdienas liktenīgais jautājums — vai Eiropas brīvības vilnis apskalos arī vēl okupētās Baltijas valstīs? Atbilde lielā mērā atkarīga no mums pašiem, no mūsu drosmes, uzņēmības, politiskās gudrības un spējam pacelties pāri personīgām domstarpībām un pretīskībām.

Mēs dzīvojam liktenīgā laikmetā. Pēdējos nedaudzus mēnešos negaidīti strauji sabrukusi padomju virskundzība Austrumeiropā. Līdz šim apspiestās tautas viena pēc otras nokraļējušas savas važas. Dzimis jauna Eiropa. Ar Rietumeiropu Baltijas valstis, tāpat kā bijušās padomju satelītvalstis, saista ne tikai kopēja vēsture, kultūras mantojums un tradīcijas, bet arī saimnieciskā pieredze un darba fiks, kas aizgājušos piecdesmit gados vēl nav gluži aizmirsies.

Latvijai, Lietuvai un Igaunijai jā-

atgriežas Eiropā. Pa Baltijas ceļu. Pa ceļu, ko sākām iet pagājušā gada 23. augustā un ko, lai savu galamērķi labāk saredzētu, apgaismojām ar uguns kuriem šogad.

23. augusta vakarā Igaunijas, Latvijas un Lietuvas ciemos un pilsētās pulcējās brīvību un taisnību mīlošie cilvēki, ledegās ugunis un skanēja baznīcu zvani. Sākās parakstu vākšana zem aicinājuma «Baltijas jautājumu — Parīzes konference!».

Arī Preiļu parkā un Līvānos pus-salā uguns kuri mūs vienoja un uz sarunu aicināja. Par ko? Joprojām — par mūsu nenokārtoto dzīvi un sadzīvi. Par Latvijas zemei — šiem pieminekļiem un postu, ko nesa to ideju paudēji. Par tukšumu ne vien veikalu plauktos, bet bieži vien — līdz cilvēku sirdīs. Par to, ko darīt un kā palīdzēt tautas deputātiem. Un — par to, kā stiprināt Latvijas valsti.

Silvija JOKSTE
Jāņa SILICKA foto

- Braucot uz Smelteriem, ceļa abās pusēs redzami nokopti lauki, tiesa, dziļu grambu izvagoti. Tāpat var just, ka beidzot Smelteru kolhozā sākuši celtniecību. Tā ir organiskā mēslojuma krātuve, jauna ferma ar sienu šķūni, kalte arī paplašinājusies.
- Centrā «spārnus» izplesis ūdens tornis, blakus top ēdnīca, tālāk bērnu dārzs. Stāsta, ka tiks celta kantora ēka.
- Bet pie mehāniskajām darbnīcām aizvadīto trešdien stāvēja visi kombaini. Iepriekš bija tā nolījis, ka par labības plauju nebija ko domāt. Pēc nelielas gaidīšanas te ieradās kombainieris Antons Ugainis. Viņš divdesmit pirmo sezonu uz kombaina, trešo uz «Jepisejas-1200-H». Iekūlis 211 tonnas graudu (visvairāk kolhozā). Vēl jāplauj kādi divsimt hektāri — darbs trijām dienām.
- Raženi strādā arī kombainieri Jānis Utināns, Leonards Broks, Pēteris Strods, jaunais kombainieris Leonards Vaivods, tāpat šoferis Alberts Pastars, kurš labības novākšanas sezonā pārgāja uz kombaina.
- ATTELĀ: Smelteru čaklākais kombainieris A. Ugainis.

J. SILICKA foto

LSDSP Preiļu kopas sanāksme

Mūsu vēl nav daudz, bet mēs esam. Un darbojamies. Mūsu kopas sanāksmes sākumā izvērtās diskusija par to, ka jāturpina sociāldemokrātijas ceļš, ka mūsu partijai jācenšas savu pārliecību pierādīt gan ar vārdiem, gan ar darbiem. Sanāksmes dalībnieki atbalstīja ideju izdot nelielu reliģiska satura grāmatīnu. Tā sastāvētu no bībeles citātiem. Cerēsim, ka izdosies dabūt visas atļaujas un grāmata ieraudzīs dienas gaismu. Apspriedām Ļepina pieminekļa turpmāko likteni. Atzinām, ka jālūdz rajona vadība nodot pieminekli tā īpašniekam — LKP Preiļu rajona komitejai.

Iestāties LSDSP rindās izteica vēlēšanos Nora Šnepste. Viņa tika uzņemta partijas biedru kandidātās. Pēc sanāksmes visi devāmies uz Preiļu parku, kur Molotova—Ribentropa noziedzīgā pakta 51. gadadienai veiktajā pasākumā pie uguns kura uzstājās LSDSP Preiļu rajona organizācijas priekšsēdētājs Jānis Podnieks.

J. SILICKIS,
LSDSP Preiļu kopas priekšsēdētājs

